

lemmer maae gjøre Reiser, og opholde sig der i en Tid af idetmindste 1 Maaned om Aaret, kan man være vis paa, at St. Thomas og St. Jan ville, saa at sige, ikke faae nogen Indskyldelse, og deres Stemmer ikke kunne komme i Betragtning; thi de bedst begavede og dygtigste Folk paa Verne kunne ikke være saa længe borte fra deres Bedrift, som der behøves, for at opholde sig en Maaned paa St. Croix. Dette og meget Mere er udtalt i det Foregaaende, og jeg vilde paa ingen Maade have spildt Thingets Tid ved at gjentage dette, som ogsaa her kun er steet usuldstændigt, hvis der ikke var fremkommet adskillige Vittringer, der synes at gaae ud paa, at Udvalget og de, der have stemt i samme Retning som Udvalget, stemme saaledes efter hemmelige Autoriteter. Det er det, som har givet mig Anledning til at gjentage Noget, af hvad jeg forhen har yttret.

Kierkegaard: Dengang jeg først havde gjort mig bekendt med det Udkast, som ligger til Grund for nærværende Lovforslag, havde jeg vistnok store Betænkkeligheder med Hensyn til Indholdet deraf, men jeg havde dog endnu større Betænkkelighed med Hensyn til min egen Dygtighed til at bedømme disse Sager og til at yttre mig derom, saaledes, at jeg ikke skulde behøve ligefrem og ubetinget at lade mig lede af Andre. Naar jeg desuagtet under 1ste Behandling af Sagen i en vis Grad overvandt disse Betænkkeligheder og tillod mig at yttre mig, navnlig om en vis Gruppe af Bestemmelser, som savnedes i det oprindelige Udkast, og som Udvalget havde antydet ikke burde savnes i Loven, uden strax at blive afsøist med mine Bemærkninger, saa har jeg, efter hvad jeg senere har kunnet mærke, vel nærmest at tilskrive Ubetydeligheden af mine Bemærkninger, at den høitærede Minister, mod hvem de være rettede, ikke gjendrev dem, og rimeligvis den Omstændighed, at jeg i visse Maader stod paa det ærede Udvalgs Side, at Udvalget ikke tog sig paa at vise mig tilrette og gjøre mig opmærksom paa, at den Understøttelse, jeg bragte det, vel maaskee var velmeent, men forresten ikke havde Noget at betyde. Men selv denne Skaansel skulde dog ikke have formaaet mig til at give mig videre af med denne Sag,

derfor jeg ikke, — efterhaanden som jeg saae, at der aldeles ikke blev gjort Noget for, at Lovforslaget i den, ialtsald under Omstændighederne bedst mulige, Skikkelse kunde komme til at foreligge Thinget til endelig Afgjorelse, saaledes som dette nu idag er Tilfældet, — havde følt mig opfordret til at laane Dre til de øvrige Forslagsstillere, der opfordrede mig til at slutte mig til dem og bidrage, hvad jeg maatte formaae, til en sælles Virksomhed i saa Henseende. Men nu, efterat jeg har gjort dette, efterat jeg har havt Leilighed til selv at arbejde mig saa vidt ind i Sagen, som mine ringe Gvner tillade mig det, og efterat jeg, fornemmeligen ved det ærede Udvalgs velvillige Bistand, har havt Leilighed til at høre Sagen behandlet saa grundigt, udførligt og fleersidigt, fra en saadan Rigdom af Synspunkter og Standpunkter, som vel endnu ingen Sag er blevet behandlet fra her i denne Forsamling, — nu stemmer jeg med den største Rolighed og Fortrosthed for Loven, saaledes som den foreligger, idet jeg fremdeles indrømmer, hvad jeg paa ethvert Stadium af denne Sag har erkjendt, at det navnlig og isærdeles er den Hjælp, som Udvalget først i sin Tid ved den af det afgivne Betænkning har ydet, der har bidraget til at give Lovforslaget en taalelig Skikkelse, og dernæst den Hjælp, som Udvalget derefter er vedblevet at yde under samtlige denne Sags Forhandlinger ved at oplyse enhver Urigtighed, ved at paatale enhver Uklarhed, ved at berigtige enhver virkelig eller tilsyneladende Feil, som vi Forslagsstillere enten selv havde gjort os skyldige i, eller havde overseet ved det oprindelige Udkast. Ganste særdeles i Kraft af al denne Hjælp, synes det mig at være nogenlunde naaet, hvad jeg i denne Sag kunde haabe. Thi nu foreligger for det Første Loven i en bestemt Skikkelse, og jeg tør mene, at Mange i denne Forsamling dele den Mening med mig, at, førend de forkastede den eller lagde den aldeles tilside, vilde de dog gjerne see den for sig i en noget bestemt Skikkelse, see, hvad dette Lovforslag kunde blive til med de svage Kræfter, der stode til Raadighed, og under de ugunstige Forhold, under hvilke det skulde bryde sin Bane. Nu først kan det bedømmes, hvad der